

CAL KOEN was van de waarheid des Godsdiensts volkomen overtuigd, en hij ondervond deszelfs troost in die langdurige smerten, welke een zeer pijnlijk ongemak, dat hij wist, niet dan met den dood te zullen eindigen, hem gedurende derde half jaren heeft doen lijden. Hij zag zich, als ik mij zoo mag uitdrukken, stukswijze sterven; maar, zoo veel lijdend, volbragt hij met de zelfde kalnte van geest zijne Ambtsbezigheden, vervolgde hij zijne Studiën, deed hij bestendig zijne waarnemingen, nam hij de zelfde zorg voor zijne Leerlingen. Het Christendom was zijn troost; deszelfs troostrijke invloed beurde hem op, bragt bij hem eene onbegrijpelijke gelatenheid te weeg, verschafte hem tevredenheid, en, zelfs in 't midden van zijn leed, een betrekkelijk geluk. Na mij in den voorlaatsten brief, dien ik van hem ontving, in 't breede over zijnen toestand, dien hij naar waarheid beschouwde, en over den troost, dien hij in den Godsdienst vondt, onderhouden te hebben, eindigde hij met deze woorden, die op mij eenen diepen indruk gemaakt hebben.

„ Maar waartoe hierover verder uitgeweid? alleen nog deze verzekering: dat, „ hoe schoon de beschouwing der Godsdienstige waarheden ook zijn moge, het „ gevoel van haren invloed op het h art, ten tijde wanneer zulks ware *behoefte* is, „ krachtiger, edeler, verhevener is, dan zulks zich door mond of pen laat „ vermelden; en als ook uwe ure zal gekomen zijn, geniet dan dien vrede, welks „ geluk ik smake in de volste ruimte.”

Eenigen tijd daarna ontsliep die Christelijke Wijsgeer rustig, nalatende eene bedrukte Weduwe, jonge Kinderen, bedroefde Leerlingen en Vrienden; eene Hooge Schole, eene gehele Stad, in diepen rouw gedompeld, en de Wetenschappen het gemis van een harer beroemdste Voorstanderen en Beoefenaren beweenede.

Twee zulke gewigtige en zoo spoedig op elkanderen gevolgde slagen troffen de Eerste Klasse te sterker, daar zij aldus, in een en hetzelfde vak van Wetenschappen, twee harer beste Leden verloor. Hier mede echter eindigden hare rampen niet. De Heer **MULDER**, Hoogleeraar te Groningen, welke, na eenige jaren een overgroot sieraad der Francker Hooge Schole geweest te zijn, nu aan die van Groningen de vruchten zijner geleerdheid en zijner bedrevenheid in Heel- en Vroedkunde deed genieten, en reeds aan dezelve zoodanige diensten bewezen had, als men van zulk een Man kon verwachten, werd in nog zeer jeugdige jaren aan het getal der Correspondenten van de Klasse door den dood ontrukkt.

De dood ontnam ook aan de Eerste Klasse, doch in gevorderden ouderdom, haren Correspondent, den Heer LAMBERTUS NIEUWENHUIS, te Enschede: een Man, wel is waar, onder de eigenlijk gezegde geleerden niet te rangschikken, maar een ervaren liefhebber, een vlijtig beoefenaar der Sterrekunde, op eene voordeelige wijze door verscheidene uitgegevene Waarnemingen bekend.

Hij